

Dagboek
van een
MUTS

AVONTUREN UIT EEN
NIET-ZO-PERFECT
LEVEN

UITGEVERIJ
De Fontein

JEUGD

---

www.dagboekvaneenmuts.nl

www.graphic-novels.nl

Drieëntwintigste druk, 2018

© 2009 Rachel Renée Russell

Oorspronkelijke titel: *Dork Diaries – Tales from a Not-so-Fabulous Life*

Verschenen bij Aladdin, een imprint van Simon & Schuster

Voor deze uitgave:

© 2011 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Sofia Engelsman

Omslagontwerp: Hans Gordijn, Baarn

Grafische verzorging: Text & Image, Assen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 2958 2 (e-book 978 90 261 3249 0)

NUR 283, 284

ZATERDAG 31 AUGUSTUS

Soms vraag ik me af of mijn moeder HERSENDOD is.
Soms weet ik het zeker.

Zoals vandaag.

De ellende begon vanmorgen toen ik vroeg of ik zo'n coole nieuwe iPhone mocht die echt alles kan. Volgens mij is zo'n telefoon namelijk net zo noodzakelijk als zuurstof.

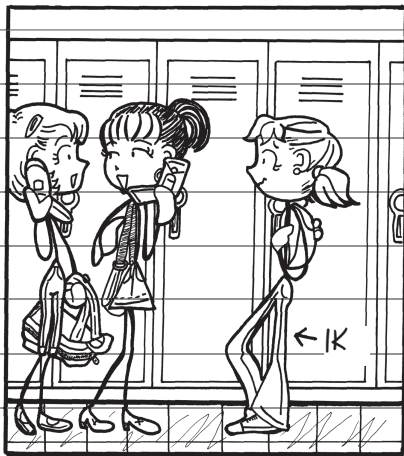
Want de beste manier om een plek te veroveren in het MPM-groepje (Mooie Populaire Meisjes) op mijn nieuwe privéschool Westchester Country Day is indruk maken met zo'n geweldig nieuw mobieltje.

Vorig jaar was ik zo'n beetje de ENIGE leerling op de HELE school die er geen had. Dus kocht ik een tweedehands telefoon, op eBay.

Hij was aan de grote kant. Maar ja... wat wil je ook, voor 12,99?

Ik legde mijn telefoon in mijn locker en bazuinde rond dat iedereen me nu kon bellen met GEWELDIGE roddels op mijn NIEUWE telefoon! Toen wachtte ik tot mijn sociale leven begon.

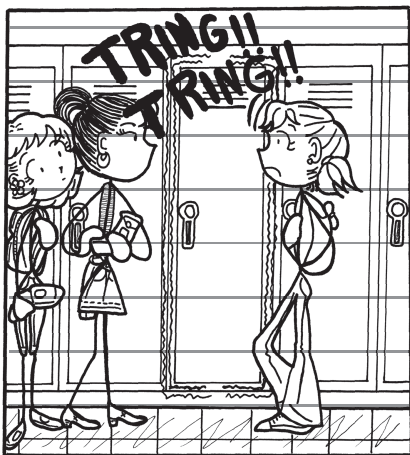
Ik werd behoorlijk zenuwachtig toen twee MPM's door de gang mijn kant op liepen, druk kletsend in hun mobieltje.

Ze kwamen naar me toe en begonnen superaardig te doen. Ze vroegen of ik mee ging lunchen, en ik zei: 'Eh... oké.' Maar diep vanbinnen sprong ik een gat in de lucht en deed ik mijn blije Snoopy-dans.

Toen werd het nogal verwarrend. Ze zeiden dat ze hadden gehoord van mijn geweldige nieuwe hippe mobieltje van 600 dollar en dat iedereen (lees: de andere MPM's) het dolgraag wilde zien.

Ik wilde net uitleggen dat ik had gezegd 'geweldige roddels op mijn nieuwe telefoon' en NIET 'nieuwe roddels op mijn geweldige telefoon'. Maar ik kreeg de kans niet omdat op dat moment mijn telefoon overging. Megahard. Ik probeerde het te negeren, maar de

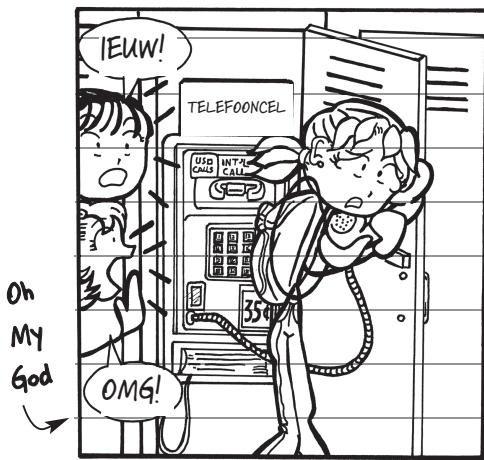
MPM's staarden me aan, zo van 'ga je nog een keer opnemen?'

Maar ik wilde natuurlijk niet opnemen, want ik had het duistere vermoeden dat mijn telefoon ze behoorlijk

zou tegenvallen.

Dus stond ik daar te bidden dat dat ding zou stoppen met rinkelen. Maar helaas. Al snel stond iedereen naar me te staren.

Uiteindelijk gaf ik me over. Ik rukte mijn locker open en nam op. Vooral omdat dat AFSCHUWELIJKE gerinkel dan tenminste op zou houden.

Ik zei: 'Hallo? Eh...
sorry, verkeerd
verbonden.'

Toen ik me omdraaide,
renden de MPM's al
weg. Ze gilden:
'Aaaaaaaaargh! Een
monster! Maak het

dood!' Ik vermoedde dat ik waarschijnlijk toch NIET
meer welkom was bij de lunch, en dat was flink balen.

De belangrijkste les die ik vorig jaar heb geleerd is dat
een WAARDELOZE telefoon – of helemaal GEEN
telefoon – je sociale leven RUINEERT. Al die
beroemde partygirls vergeten aan de lopende band hun
onderbroek, maar ze willen nog niet dood gevonden
worden zonder mobieltje. En daarom zeurde ik bij
mama om een iPhone.

Ik heb geprobeerd er zelf voor te sparen, maar dat
was onmogelijk. Vooral omdat ik tekenares ben. Ik ben
TOTAAL VERSLAAFD aan tekenen!

Ik bedoel, als ik niet elke dag kan tekenen, word ik GEK!
Ik geef AL MIJN GELD uit aan schetsboeken,
potloden, pennen en tekenles. Ik ben zo blut dat ik bij
McDonald's milkshake op krediet moet kopen!

Maar goed, toen mama terugkwam van het winkelen
met een speciaal terug-naar-school-cadeautje voor mij,
wist ik vrij zeker wat het was.

Ze hield een eindeloos verhaal, dat ik een 'spannende
tijd vol persoonlijke groei' tegemoet ging nu ik naar een
nieuwe privéschool ging en dat de beste
'overlevingsstrategie' het 'communiceren van mijn
gedachten en gevoelens' zou zijn.

Ik was

DOLBLIJ

want communiceren gaat prima met een

NIEUW MOBIELTJE!

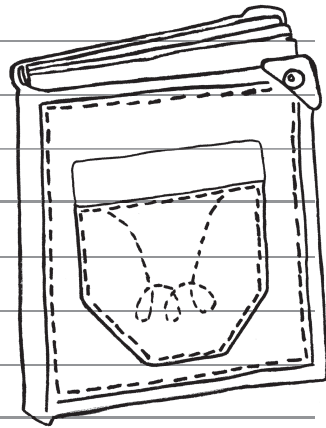
Toch?! 😊

Ik luisterde eigenlijk niet meer naar wat mama zei,
omdat ik aan het
DAGDROMEN was
over de coole
ringtones, muziek en
films die ik zou
gaan downloaden.

Het zou **LIEFDE**
OP HET EERSTE
GEZICHT zijn!

Maar toen mama **EINDELIIJK**
klaar was met haar toespraak,
lachte ze breed, omhelsde me
en gaf me een **BOEK**.

Ik begon er **ALS EEN GEK**
in te bladeren, omdat ik
dacht dat ze m'n mobieltje
er misschien in verstopt had.

Dat leek best logisch, want in alle advertenties stond
dat het toestel superplat was.

Maar langzaam drong tot me door dat mijn moeder
GEEN mobieltje voor me had gekocht en dat mijn
cadeau dat stomme boekje was! ☹️

Hoezo GEBROKEN HART?

Toen zag ik dat alle bladzijden van het boekje LEEG
waren.

Ik dacht: O. NEE. DIT. IS. NIET. WAAR!

Mijn moeder had me twee dingen gegeven: een
DAGBOEK en het onomstotelijke bewijs dat ze echt

KLINISCH HERSENDOD

is!

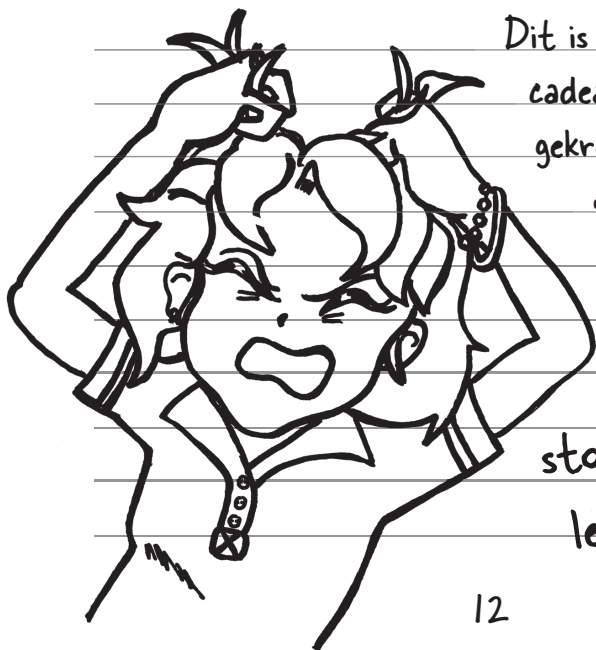
Er is niemand meer die zijn meest duistere geheimen
opschrijft in een dagboek. EN WAAROM NIET?!

Omdat je reputatie geruïneerd is als ook maar ÉÉN
ander het leest.

Nee, je hoort dat
soort sappige
dingen online te
schrijven in je
BLOG zodat
MILJOENEN
mensen het kunnen
lezen!!!!

Alleen een totale
MUTS zou iets
OPSCHRIJVEN in
een DAGBOEK!

Dit is het STOMSTE
cadeau dat ik ooit
gekregen heb! Ik had zin
om te gillen:

'Mama,
ik WIL geen
stom boek met 288
lege bladzijden!!'

Wat ik WIL is mijn 'gedachten en gevoelens' kunnen
'communiceren' aan mijn vrienden met mijn eigen
MOBIELTJE.

Wacht! Ik vergeet steeds dat ik geen vrienden heb.
NOG NIET. Maar dat kan zomaar veranderen, en
daarom heb ik dus een mobieltje nodig!

Ondertussen ga ik NIET meer in dit dagboek schrijven.

NOOIT MEER!

